

Heidelberglaan 8, Utrecht

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

***College van beroep
voor de examens***

ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

UITSpraak

Datum

1 november 2011

Onderwerp

beroep [appellante]

Ons kenmerk

CBE/K 11 07 011

Faxnummer

(0)30 253 77 70

Telefoon

(0)30 253 30 75

E-mail

cbe.jz@uu.nl

Blad

Blad 1 van 5

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellante], te [woonplaats], hierna appellante,

tegen

de examencommissie Geneeskunde, hierna verweerster.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 14 juni 2011.

Het College heeft het beroepschrift doorgezonden aan de voorzitter van de examencommissie. De voorzitter van het College heeft op grond van het Reglement van orde besloten in te stemmen met het verzoek van verweerster om de poging tot minnelijke schikking achterwege te laten. Het College heeft een verweerschrift d.d. 16 september 2011 ontvangen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 26 september 2011, waar appellante is verschenen, vergezeld van [haar raadvrouw]. Verweerster is vertegenwoordigd door [haar voorzitter].

II. Motivering

Verweerster heeft appellante op 14 juni 2011 medegedeeld dat zij de mogelijkheid krijgt om de toets inzake kennis van de Interne Geneeskunde over een half jaar te herkansen en dat zij bij een negatief resultaat steeds na een half jaar wederom deze mogelijkheid krijgt aangezien zij zonder deze kennis niet in staat wordt geacht het coschap Interne Geneeskunde II te volgen.

Appellante heeft in haar beroepschrift en tijdens de zitting onder meer het volgende naar voren gebracht.

Het beroep richt zich tegen het besluit toegang tot coschappen Interne Geneeskunde II en Chirurgie II te weigeren, tot het afnemen van de toets op 18/19 mei 2011, de uitslag van de toets, afgelegd op 18/19 mei 2011 en dat appellante de toets (opnieuw) dient af te leggen en dat dit pas na een half jaar mogelijk is.

Van begin af aan heeft appellante de indruk geen eerlijke kans te hebben gekregen. Er waren informatiestromen over haar functioneren buiten haar om en er was sprake van negatieve beeldvorming. Ze heeft daarom contact opgenomen met de klachtencoördinator die echter niets voor haar kon doen. Bij de herkansing coschap Chirurgie II kreeg zij niet de kans om deze af te ronden, ondanks de eerdere opmerking van de beoordelaar inzake de problematische communicatie, dat het een absolute verantwoordelijkheid van de opleiding is om daarbij te helpen. Appellante stelt tijdens haar coschap Interne Geneeskunde in Harderwijk de eerste week positief beoordeeld te zijn maar vervolgens nadat de beoordelaar contact had gehad met de Universiteit Utrecht ineens met een onvoldoende beoordeeld te zijn terwijl er niet is gekeken naar haar verslagen.

Appellante stelt dat het besluit van 14 juni 2011 in strijd is met de wet. Zij haalt artikelen 7.10 lid 1 en 7.12 lid 2 Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) aan. Het is de taak van de examencommissie onderzoek te doen naar de wijze van examineren en toezicht te houden op de objectiviteit van het oordeel waarbij appellante het onderzoek van de onderwijsinspectie "Boekhouder of wakend oog" aanhaalt waarin dit als grootste zorgpunt wordt aangekaart. De examencommissie heeft nagelaten hierop toe te zien. De criteria waaraan appellante wordt getoetst wijken zonder duidelijke redenen af van die van de andere studenten. Appellante stelt dat haar studieprogramma onduidelijk is, geen onderbouwing wordt gegeven voor wijzigingen en geen eenduidige eisen gesteld. Gevoerde procedures zijn volgens appellante onzorgvuldig en zij voelt zich onrechtvaardig behandeld waarbij haar belangen worden veronachtzaamd.

De contactpersoon professioneel gedrag is niet ingeschakeld. Appellante stelt geen goede begeleiding te hebben gehad. Ze ervaart zelf geen problemen met taal en in de communicatie met patiënten. Ze heeft het advies van de begeleider Chirurgie om te werken aan spreekvaardigheid opgevolgd en ze heeft deelgenomen aan het traject Lest Best, een traject ter voorbereiding van de assessment-procedure ten behoeve van buitenlandse artsen. Een stage beschouwt zij wel als wenselijk om zo veel te kunnen oefenen met de Nederlandse taal. Bovendien kan dan bekeken worden of er op het gebied van haar communicatieve vaardigheden problemen zijn en waar die dan precies liggen.

Het oordeel van de begeleider Chirurgie en de overige coschappen bieden geen grond voor de veronderstelling dat appellante op kennis en attitude tekort schiet. In dat geval had het op de weg van de examencommissie gelegen om conform artikel 2.6.6 en artikel 2.6.7 Onderwijs en Examenregeling 2010-2011 Opleiding Geneeskunde CRU/'99 2010-2011 (OER) een begeleidingstraject in te zetten. Daarvan is geen sprake geweest. Appellante deelt mee bijna alle coschappen succesvol te hebben afgerond, waarvan acht in één keer met een voldoende beoordeeld. Artikel 7.34 lid 1 onder e WHW verplicht de instelling om allochtone studenten, conform het onderzoek van de onderwijsinspectie "Aandacht voor diversiteit in het hoger onderwijs, april 2009" en KNMG Studentenplatform, 23 mei 2006, zonnodig extra te begeleiden.

De examencommissie heeft zich niet goed geïnformeerd over de relevante feiten en de betrokken belangen en heeft geen begeleiding ingezet en zodoende is sprake van onzorgvuldige besluitvorming.

De examencommissie heeft in redelijkheid niet tot het besluit kunnen komen c.q. het besluit is ondeugdelijk gemotiveerd. Het besluit is onvoldoende gemotiveerd en nagelaten is alle relevante belangen af te wegen. Appellante geeft als eigen belangen aan: het uitoefenen van haar beroep in Nederland en daarbij behorende economische zelfstandigheid, goed onderwijs en begeleiding te krijgen, privacy en juiste beeldvorming, objectieve beoordeling ten aanzien van haar niveau van kennis.

Verweerster heeft onder meer het volgende naar voren gebracht.

Appellante is in 2007 begonnen met haar studie Geneeskunde in Utrecht als zij-instromer en vanaf het begin af aan waren er problemen met haar competenties tijdens de coschappen die resulteerden in studievertraging, zoals blijkt uit de brief van de examencommissie van 24 september 2008. Op dit moment heeft zij twee grote coschappen niet gehaald waarvan de vertegenwoordigers van mening zijn dat appellante momenteel niet over de capaciteiten beschikt om arts te worden. De examencommissie heeft geen bevoegdheid als een afdelingshoofd van een klinisch specialisme, verantwoordelijk voor al het handelen op de afdeling, een co-assistent niet tot de afdeling wil toelaten op grond van vastgestelde ongeschiktheid. Op verzoek van appellante om de impasse te doorbreken, heeft zij nog een kans gekregen om aan te tonen dat haar kennis van Interne Geneeskunde wel op peil was maar het hoofd Interne Geneeskunde concludeerde dat appellante onvoldoende kennis bezat om aan het coschap te beginnen. De deficiënties zijn zo groot dat een half jaar voor een volgende kennistoets een redelijke termijn is. Het gebrek aan theoretische kennis komt ook tot uiting in de facultaire voortgangstoets die appellante inmiddels elf maal heeft afgelegd zonder ooit meer dan een 4,1 te scoren. Bovendien is voor vijf coschappen zakken (waarvan er voor twee geldt dat appellante twee keer is gezakt) een redelijk objectieve waarneming. Dit is nog nooit voorgekomen in onze faculteit. Er is geen sprake van een actie waardoor appellante geen eerlijke kans krijgt. Een nieuw coschap wordt altijd opnieuw beoordeeld. Het is namelijk juist de bedoeling dat er echt opnieuw naar wordt gekeken. Alleen soms als er echt grote problemen zijn geweest in een eerder coschap wordt dat vooraf aan een volgend coschap gemeld maar dat is in deze gevallen niet gebeurd. Verweerder heeft in telefonisch contact met de beoordelaar Chirurgie van hem vernomen dat hem nooit iemand heeft gesuggereerd om appellante negatief te beoordelen. Alles wat haar niet aanstaat, is volgens appellante discriminatie. Er is daarbij geen enkele zelfreflectie. Verweerder heeft op 13 september 2011 van de beoordelaar van het coschap Interne Geneeskunde in Harderwijk vernomen dat haar na vier dagen duidelijk was dat appellante een probleemstudente was zowel door haar gebrek aan kennis als door haar gedrag. Zij heeft toen zelf contact gezocht met de coördinator Interne Geneeskunde van het UMC Utrecht en toen hoorde ze voor het eerst over eerdere problemen. Vervolgens is in Harderwijk een speciale begeleiding geformeerd onder leiding van een buitenlandse arts, een Poolse interniste, die haar intensief heeft begeleid. Voorts hebben velen waaronder studieadviseurs, klachtencoördinatoren, contactpersoon professioneel gedrag, examencommissie, diverse coschapcoördinatoren en de opleidingsdirecteur zich met appellante bemoeid. De groep buitenlandse studenten die meer dan drie jaar geleden zijn ingestroomd in het onderwijs hadden veel problemen tijdens hun studie. De begeleiding die zij hebben gekregen, bestond uit een cursus Nederlands, extra tijd bij tentamens, toewijzing van een speciale studieadviseur. Er werd bij de coschappen rekening gehouden met hun woonplaats. Speciaal voor probleemgevallen is een klachtencoördinator aanspreekpunt, waarmee appellante 1,5 jaar gesprekken mee heeft gevoerd. Er zijn extra kansen geregeld. Verweerder stelt verantwoordelijkheden ten opzichte van patiënten te moeten meewegen aangezien die uiteindelijk boven die van studenten gaan. Het is onverantwoord om appellante op dit moment arts te laten worden.

Er is zeer veel overleg met appellante geweest over het door haar te volgen curriculum dat steeds moest worden aangepast doordat zij bij herhaling voor coschappen is gezakt. De eisen zijn niet anders dan voor andere studenten.

Het door appellante aangehaalde onderzoek van de onderwijsinspectie van april 2009, 'Boekhouder of wakend oog' gaat niet over de examencommissie Geneeskunde. De meest recente onderwijsvisitatie van de faculteit van mei 2011 viel voor wat betreft kwaliteitszorg ten aanzien van toetsing en examinering positief uit.

Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het volgende.

De Onderwijs- en examenregeling 2010-2011 van de opleiding geneeskunde CRU'99 (OER) meldt in artikel 3.1 inzake onvoorziene omstandigheden en afwijkingen van deze regeling onder 3.1.1 het volgende: "In gevallen betreffende de tentamens en examens waarin dit reglement niet voorziet, beslist de examencommissie."

In artikel 1.10 inzake toetsing is onder 1.10.3 bepaald: "Indien de student een cijfer van minimaal 4,0 en maximaal 5,4 is toegekend, wordt hij eenmaal in de gelegenheid gesteld deel te nemen aan de herkansing in het betreffende studiejaar (zie ook Reglement examencommissie art. 5.1)."

Tussen partijen is niet in geding dat het coschap Interne Geneeskunde met een onvoldoende is beoordeeld. Het onderhavige beroep is niet gericht tegen die beoordeling. Opmerkingen van appellante ten aanzien van die beoordeling laat het College hier dan ook buiten beschouwing. Dit geldt eveneens voor hetgeen appellante stelt ten aanzien van begeleiding op het gebied van professioneel gedrag en toegang tot het coschap Chirurgie II. Het besluit van 14 juni 2011 stelt slechts als voorwaarde voor deelname aan het coschap Interne Geneeskunde het aantonen van inhoudelijke kennis van de Interne Geneeskunde via een toets.

Het College stelt vast dat verweerster bevoegd is op grond van artikel 3.1 onder 3.1.1 OER om beslissingen te nemen betreffende tentamens bij onvoorziene omstandigheden en afwijkingen van deze regeling. Verweerster stelt dat appellante niet over de kennis beschikt om het coschap Interne Geneeskunde te volgen. Deze deficiëntie in kennis is geconstateerd door de opleider die appellante na intensieve begeleiding de toegang heeft geweigerd, komt naar voren door het eerder niet behalen van dit coschap en het steeds niet behalen van de UVT-toets en door de met een onvoldoende beoordeelde mondelinge toets van 20 mei 2011. Met verweerster is het College van oordeel dat de door appellante aangedragen belangen bij het deelnemen aan het coschap Interne Geneeskunde niet opwegen tegen het belang dat een coassistent Geneeskunde over voldoende noodzakelijke kennis dient te beschikken om op juiste wijze met patiënten om te kunnen gaan. De beslissing van verweerster om gezien de bovenstaande door verschillende beoordelaars geconstateerde deficiëntie in kennis, appellante aanvullend te toetsen alvorens haar opnieuw toe te laten tot het coschap Interne Geneeskunde, acht het College niet onredelijk. Dit geldt eveneens voor de beslissing van verweerster om appellante conform artikel 1.10 onder 1.10.3 OER steeds na een half jaar opnieuw in de gelegenheid te stellen het tentamen af te leggen. Het College is niet gebleken dat verweerster gehandeld heeft in strijd met artikelen 7.10 lid 1, 7.12 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) aangezien door diverse beoordelaars, waarvan verwacht mag worden dat zij een objectief en deskundig oordeel geven en waarvan ook niet anderszins is gebleken, de deficiëntie is geconstateerd. De stelling van appellante dat verweerster in strijd heeft gehandeld met artikel 7.34 lid 1 onder e WHW kan het College niet volgen aangezien appellante bij de herkansing van het coschap Interne Geneeskunde speciale begeleiding heeft gekregen. Ten aanzien van het wegwerken van de deficiëntie in kennis van de Interne Geneeskunde staat het reguliere onderwijs voor appellante ter beschikking. Appellante heeft zelf ter zitting aangegeven dat taal en communicatie geen probleem voor haar zijn. Derhalve acht het College het niet onredelijk om van appellante te verwachten dat zij het reguliere onderwijs volgt, dan wel zelf de kennis opdoet uit voorgeschreven literatuur zonder nadere begeleiding op dit gebied. Van onzorgvuldige besluitvorming is het College niet gebleken, noch van ondeugdelijke motivering van het besluit. Ook het overige, door appellante naar voren gebracht, heeft het College niet tot een ander oordeel kunnen brengen.

Ten aanzien van de uitslag van de mondelinge toets oordeelt het College als volgt. Een beoordeling van een afgelegd tentamen is in beginsel een niet gemotiveerde beslissing, die slechts toetsbaar wordt wanneer ze, naar aanleiding van de bezwaren van een betrokkene, nader wordt gemotiveerd. Dat is in dit geval uitgebleven. Om deze reden kan het College niet anders doen dan het beroep van appellante op dit punt gegrond verklaren en verweerster opdragen er zorg voor te dragen dat appellante (opnieuw) een schriftelijke uitslag van de op 20 mei 2011 afgelegde mondelinge toets ontvangt van de examinator en in de gelegenheid wordt gesteld van haar inzagerecht c.q. nabesprekingsrecht gebruik te maken zodat zij eventueel gronden kan indienen indien zij besluit opnieuw beroep in te stellen.

III. Uitspraak

Het College, recht doende,

- I. Verklaart het beroep gegrond voor wat betreft de beoordeling van de op 20 mei 2011 afgelegde toets inzake kennis Interne Geneeskunde.
- II. Verklaart het beroep voor het overige ongegrond.
- III. Vernietigt het besluit van 14 juni 2011 voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de op 20 mei 2011 afgelegde toets Interne Geneeskunde en draagt verweerster op ervoor zorg te dragen dat appellante met in achtneming van de overwegingen van het College binnen twee weken een schriftelijke uitslag van de op 20 mei 2011 afgelegde toets ontvangt van de examinator.
- IV. Bepaalt dat deze beslissing in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Geneeskunde, en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 26 september 2011 door de heer prof. mr. B. Hessel, voorzitter, mevrouw dr. E.J.A. Broekhuis, de heer dr. F.W. Lantink, de heer dr. W.J.M. Peeters, mevrouw I.R. Renckens, leden, in tegenwoordigheid van mevr. X.L. Westenburg LL B, secretaris, en bekend gemaakt op 1 november 2011.

Was getekend,

mevrouw X.L. Westenburg LL B,
secretaris

de heer prof. mr. B. Hessel,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van beroep voor het hoger onderwijs, Postbus 636, 2501 PN Den Haag. Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden.